

Angaaende de nærmere Regler for Maskinernes Ydelse henvises til Bemærkningerne foran i Afsnit II, Side 21.¹⁾

4. *Invalideforsikringsraadets begyndende Arbejdsanvisning for Invalidere m. v.*

Idet iøvrigt henvises til de foran givne Oplysninger skal her meddeles, at Raadet efter Modtagelsen af Ministeriets Bemyndigelse af 1. Marts 1929 til at udøve Arbejdsanvisningsvirksomhed i Henhold til Invalideforsikringslovens § 20, 3. Stk., har oprettet et Kartotek indeholdende Oplysninger om de invalideforsikrede og Rentenydere, der skønnes egnede til saadan Arbejdsanvisning.

Paa Grundlag af dette Kartotek har man derefter paabegyndt Arbejdsanvisningsvirksomheden og har i en Række Tilfælde anvist Arbejde af rent midlertidig Art og i Aaret 1929 i 22 Tilfælde anvist Arbejde i Stillinger af mere varig Karakter, nemlig 10 i Stats- eller kommunal Virksomhed, 5 ved Fabrikvirksomhed, 1 ved Kontorvirksomhed, 3 som Portnere (Vicevært) og 3 ved anden Beskæftigelse.

I Forbindelse med Raadets Bemyndigelse til Arbejdsanvisningsvirksomhed kan det oplyses vedrørende den Raadet samtidig givne Bemyndigelse til at indsamle Oplysninger om invaliderede Børn og at øve vejledende Virksomhed overfor saadanne, at der til og med Midten af Juli Maaned 1930 ialt fra Læger, Skoler m. fl. er indgaaet 78 Indberetninger om Invaliditet hos Børn. Af disse Indberetninger er 30 kommet fra en enkelt Læge.

V.

Hovedlinjer for en Nyordning.

Som anført i Indledningen, har Udvalget under sit Arbejde holdt sig for Øje, om Bestemmelser vedrørende Invalidebeskæftigesspørgsmaalet kunde indarbejdes i det System af Love, som for Tiden er til Revision, det vil først og fremmest sige Folkeforsikringsforslaget og Forslaget til Lov om offentlig Forsorg.

Da det af de foregaaende Afsnit vil fremgaa, at Invaliderne findes baade blandt forsikrede og ikke-forsikrede, og da man maa tilsigte i videste Omfang at tilvejebringe en almindelig alle omfattende Løsning af Spørgsmaalet, kunde man tænke sig at søge Løsningen tilvejebragt gennem Loven om offentlig Forsorg. Men Tanken maa forlades, først og fremmest fordi nævnte Lovkompleks efter sin Idé fortrinsvis tænkes anvendt i Tilfælde, som ikke ved Særlove kan hjælpes, og dernæst fordi Bekæmpelse af Invaliditet paa naturlig Maade synes knyttet til den Lov, som erstatter Følgerne af indtraadt Invaliditet, idet saadan Bekæmpelse paa Forhaand maa anses egnet til at begrænse Udgifterne til Invalidrente.

Udvalgets Overvejelser har da ogsaa i særlig Grad samlet sig om Folkeforsikringsforslaget, idet man ikke mindst har fæstet sig ved, at en aldeles overvejende Del af Befolkningen dækkes af dette Forslag, jfr. det statistiske Afsnit, hvorefter man tør regne med, at ca. 85 pCt. af Befolkningen under 62 Aar (af den ubemidlede Del af Befolkningen ca. 95 pCt.) vil omfattes af Folkeforsikringsforslaget.

Imidlertid stod det hurtigt Udvalget klart, at forebyggende Foranstaltninger — Helbredelsesforanstaltninger, Erhvervsuddannelse, Oplæring, Starthjælp m. m. — for at være rationelle og fra Invalidens Synspunkt blot nogenlunde tilfredsstillende, ikke kan indskrænke sig til de af Invalideforsikringsloven og Folkeforsikringsforslaget omfattede, som kun angaar Tilfælde, hvor der er Fare for, at Arbejdsevnen daler under $\frac{1}{3}$, eller Mulighed

¹⁾ I nærværende Forslag Sp. 3979.